

2. Гуржій А. М., Овчарук О. В. Дискусійні аспекти інформаційно-комунікаційної компетентності: міжнародні підходи та українські перспективи. *Інформаційні технології в освіті*. 2018. № 3. С. 38.

3. Овчарук О. В. Рамка цифрової компетентності для громадян: європейська стратегія визначення рівня компетентності в галузі цифрових технологій. Педагогіка і психологія. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2018. № 1(98). № 2. С. 31.

4. Скворцова С. Професійна компетентність із техніки та науки. *Методичний поради́ник*. Вип. 8(56). № 32(608). 2011. № 4. С. 9.

5. Семенюк Н. Необхідність інформаційного супроводу освіти впродовж життя. *Гілея: науковий вісник: зб. наук. праць*. Київ: Гілея, 2013. Вип. 78(11). № 5. С. 294.

Федоренко Анастасія Юрїївна
(*наук. керівник – д-р філол. наук, професор Лукаш Г. П.*)
Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ПОНЯТТЯ, СТРУКТУРА ТА ОЗНАКИ ВЕБСАЙТУ

На порозі ХХІ ст. організація ефективного управління робочими процесами у різних сферах життєдіяльності суспільства неможлива без використання сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій. Особлива роль у цьому процесі належить глобальній мережі Інтернет, яка є інтерактивним засобом масової комунікації та формує віртуальну реальність, що є складовою діяльності інтернет-суспільства. Одним із невід'ємних елементів функціонування мережі Інтернет є вебсайти, які забезпечують належний комунікаційний процес між всіма учасниками віртуального простору.

Перший вебсайт був побудований Тімом Бернерсом-Лі і запущений 06 серпня 1991 р. Сьогодні поняття вебсайту все більше використовується в різній документації, зокрема у нормативно-правових актах. Відповідно до наказу Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України та Державного комітету зв'язку та інформатизації України «Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади» від 25 листопада 2002 р. № 237/225 вебсайт визначено як сукупність програмних та апаратних засобів з унікальною адресою у мережі Інтернет разом з інформаційними ресурсами, що перебувають у розпорядженні певного суб'єкта і забезпечують доступ до юридичних та фізичних осіб до цих інформаційних ресурсів та інші інформаційні послуги через мережу Інтернет; вебпортал – вебсайт, організований як системне багаторівневе об'єднання різних ресурсів та сервісів для забезпечення максимальної можливості доступу до інформації та послуг [6].

До визначення поняття вебсайту варто підходити насамперед з позиції права інтелектуальної власності, враховуючи те, що вебсайт в загалом та окремі інформаційні ресурси, розміщені на ньому, частіше розглядаються як інформаційний продукт, створення і оборот яких регулюється нормами права інтелектуальної власності.

Усім відомо, що вебсайт – сукупність вебсторінок та залежного вмісту, доступних в мережі Інтернет, які об'єднані як за змістом, так і за навігацією під єдиним доменним ім'ям [1].

М. В. Гура розуміє «інтернет-сайт» як відокремлений, логічно завершений елемент мережі Інтернет, створений на основі технології посилань, що розташовані на сервері (інакше кажучи, його називають host), який має свою унікальну адресу (URL). За допомогою цієї унікальної адреси може отримати доступ будь-який користувач мережі

Інтернет. Інтернет-сайт у своїй основі містить інтернет-сторінки, які мають графічний вигляд, що можуть бути переглянуті за допомогою браузерів [2, с. 6].

М. А. Хатаєва характеризує вебсайт як «системну адресну інформацію в інтернеті про конкретну особу і його товар (роботу, послугу), створену за допомогою електронних пристроїв і доступну невизначеному колу користувачів» [3, с. 10].

У вузькому і в широкому розумінні розглядають вебсайт за П. В. Бабарикіним. До інтернет-сайту (як майнового комплексу) зараховуються матеріальні носії інформації (сервер та ін.), що виключає можливість розглядати інтернет-сайт як комплекс виключних прав, тобто як об'єкта, що регулюється не тільки нормами законодавства в області інтелектуальної власності [4, с. 10].

На будь-якому сайті першою відкривається головна сторінка. Її розробці приділяють особливу увагу, оскільки дослідження показали, що люди не здатні читати інформацію, що відображається на моніторі, так уважно, як книжки або журнали. Вони зазвичай лише поверхово переглядають її, наприклад, як рекламу. Якщо головна сторінка містить те, що шукає відвідувач, він читає її далі, а якщо ні – переходить до інших сайтів, яких в мережі Інтернет дуже багато [5, с. 2].

Виділяють три типи структур вебсайтів – лінійну, деревоподібну та довільну. Подорожуючи сайтом із лінійною структурою, з головної сторінки ви перейдете на другу сторінку, з неї – на третю тощо. На сайті з деревоподібною структурою з головної сторінки можна потрапити на одну зі сторінок другого рівня, звідти – на одну зі сторінок третього рівня тощо. Сайт із довільною структурою видається зовсім неорганізованим, але саме в цьому й полягає принцип його створення. Подорожуючи таким сайтом, ви можете переходити з однієї його сторінки на інші в різні способи, і ваш шлях назад не обов'язково має бути таким самим. Вибір структури визначається особливостями завдань, що розв'язуються за допомогою вебсайту [5, с. 3].

Отже, під вебсайтом можна розуміти сукупність програмних, інформаційних, а також медійних засобів, логічно пов'язаних між собою. Вебсайт існує у віртуальній формі і може нести програмний характер, призначенням якого є розміщення в мережі Інтернет будь-якої інформації тощо. Вебсайт надає доступ як до фізичних, так і до юридичних осіб інформації (контент сайту), що розміщується на ньому.

Список використаних джерел

1. Вебсайт. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B5%D0%B1%D1%81%D0%B0%D0%B9%D1%82>
2. Гура М. В. Охорона інтернет-сайту в Україні: автореф. дис. ... канд. наук: спец. 12.00.03. НАН України. Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького. Київ, 2006. 20 с.
3. Хатаєва М. А. Правовое обеспечение охраны интеллектуальных прав в информационно-коммуникационных сетях на примере Интернета: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право». Москва, 2009. 21 с.
4. Бабарыкин П. В. Гражданско-правовое регулирование создания и использования сайтов в сети интернет: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право». Санкт-Петербург. университет МВД России. Санкт-Петербург, 2005. 21 с.
5. Структура вебсайтів. URL: <http://www.ndu.edu.ua/licium/web.pdf>
6. Закон України «Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади та Порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1021-02#Text>

